

De heffing voor de getelden

“Ieder die tot de getelden gaat behoren van twintig jaar oud en daarboven, zal de heffing voor de Here geven. De rijke zal niet meer noch de arme minder dan een halve sikkil opbrengen, om die te geven als heffing voor de Here ter verzoening voor uw leven”.

“U weet dat u niet door vergankelijke dingen, zilver of goud, verlost bent van uw onvruchtbare, door de vaders overgeleverde wandel, maar door kostbaar bloed, als van een vlekkeloos en onbesmet lam, het bloed van Christus”.

Exodus 30:14-15; 1 Petrus 1:18-19

Geteld en betaald

Aan het begin van de woestijnreis van het volk van God van Egypte naar Kanaän vond er een telling plaats van alle strijdbare mannen van twintig jaar oud en daarboven. De telling van het leger wordt pas beschreven in Numeri 1, maar in Exodus 30 lezen we over de heffing die hierbij moest worden betaald door eenieder die tot de getelden ging behoren. Er was een losprijs nodig voor iedere strijder, een zoengeld dat ieder voor zijn leven moest geven, om zijn schuld te bedekken en te verzoenen, en te voorkomen dat God een plaag onder het volk zou zenden bij de telling (Ex. 30:11-12).

Dit laat ons symbolisch zien dat de toorn van God rust op ieder mens van nature (Joh. 3:36). En dat er verzoening en verlossing nodig is voor ieder die bij het volk van God en bij het leger van God wil horen. Ben ik een kind van God, en is mijn naam ook meegeteld onder degenen die het eigendom van Christus zijn? Dit is een belangrijke vraag, en het is ook belangrijk het goede antwoord hierop te geven. Dit kan namelijk alleen doordat er een losprijs is betaald, niet van zilver of goud maar door het kostbare bloed van Christus, het Lam van God. Ben ik gewassen en gereinigd in het bloed van het Lam (Openb. 1:5; 7:14; 22:14)?

Mozes telde het aantal namen, van twintig jaar oud en daarboven, hoofd voor hoofd, in de woestijn Sinai (Num. 1:19). Het tellen was een goddelijk recht, en Mozes deed dit in Gods opdracht. Zo ging het ook aan

het einde van de woestijnreis (Num. 26). Waarschijnlijk heeft David dit uit het oog verloren, toen hij het volk liet tellen door middel van Joab, zijn legeroverste (2 Sam. 24; 1 Kron. 21). Mogelijk heeft hij evenmin gedacht aan het zoengeld dat nodig was bij de telling. Davids motieven waren niet zuiver, want hij wilde weten hoe groot *zijn* leger was. Maar het was het leger van *God*. Hierdoor kwam er een grote schuld op hem en op het volk, en vielen er veel slachtoffers door een dodelijke plaag. Gelukkig wees God toen aan koning David de plaats waar er verzoening moest worden gedaan, en kon hij een altaar oprichten op de dorsvloer van de Jebusiet Ornan. Het oordeelsvuur trof de offeranden op het brandofferaltaar. Zo werd er verzoening tot stand gebracht, en waren er plaatsvervangende offers voor David en het volk. Op deze plaats moest later de tempel worden gebouwd, en dit was het brandofferaltaar voor Israël (1 Kron. 22:1).

Het is een voorrecht bij het volk van God te mogen horen en Hem te mogen dienen, ook in deze tijd. Dan moet onze naam wel meegeteld zijn door Christus, onze overste Leidsman. Dan moet onze schuld bedekt en verzoend zijn door het bloed van Christus. Zo zijn wij welkom in het leger dat God nu op aarde werft, en kunnen wij dienst doen als goede soldaten van Christus Jezus (2 Tim. 2:3-4). Soms betekent dit verdrukking en lijden, want wij zijn ook nog onderweg ‘in de woestijn’. Maar ons grote doel is de Meester te behagen die ons in dienst genomen heeft, Zijn werk te doen, Zijn strijd te strijden. Het Woord van God wil ons hierbij toerusten.

Oude Sporen 2012

